Dosarul nr. 2-959/2025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Hînceşti

Judecătoria Hînceşti, sediul Central, în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Roic-Botezatu Lilia
grefier Tentiuc Rodica, Ursu Daniela,

a examinat în şedinţa de judecată publică acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pîrău Doina către Baciu Valeriu, privind încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și cheltuielilor judiciare.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În ședința de judecată s-au prezentat reclamanta Pîrău Doina și reprezentantul acesteia avocata Goncearenco Ludmila, iar pârâtul Baciu Valeriu, fiind citat legal nu s-a prezentat.

Dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat la 21 aprilie 2026.

La data de 04 mai 2026 avocatul Goncearenco Ludmila în interesele reclamantei Pîrău Doina a înregistrat în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art.236 alin.(5) lit. b) CPC, hotărârea integrală a fost întocmită la data de 20.07.2026.

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile şi argumentele reclamantului.

La 01august 2025, în Judecătoria Hîncești, sediul Central a parvenit spre examinare conform competenței, cererea de chemare în judecată depusă de Pîrău Doina către Baciu Valeriu, cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și cheltuielilor judiciare, cererea fiind repartizată prin PIGD în mod automat aleatoriu, la aceiași dată în procedura judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul Central, Lilia Roic-Botezatu.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că 2 iulie 2025, a staționat automobilul personal, de model Toyota Yaris, în fața unității comerciale „Dulcinela”, situată pe strada Chișinăului nr. 7, mun. Hîncești. În timp ce se afla în interiorul automobilului, aceasta a perceput, la un moment dat, mai multe lovituri provenind din partea din spate a vehiculului. Imediat după producerea impactului, doamna Pîrău Doina a coborât din automobil și a observat în imediata apropiere o persoană de sex masculin care avea asupra sa o trotinetă electrică. În urma verificării vizuale, aceasta a constatat că respectiva persoană intrase în coliziune cu partea din spate a autoturismului său. A relatat că ca urmare a impactului, automobilul a suferit deteriorări materiale, fiind avariate bara de protecție spate, în partea dreaptă, precum și elementele de protecție aferente acestei zone. În vederea documentării circumstanțelor producerii incidentului, doamna Pîrău Doina a apelat Serviciul Unic de Urgență 112, solicitând intervenția organelor de poliție pentru efectuarea cercetărilor și întocmirea actelor de constatare. În urma cercetării la fața locului și a verificărilor efectuate, organele de poliție au constatat că, la data de 2 iulie 2025, cetățeanul Baciu Valeriu, în timp ce conducea o trotinetă electrică de model Kukirin

pe strada Chișinăului din mun. Hîncești, a pierdut controlul asupra ghidonului, iar în consecință s-a tamponat în partea din spate a automobilului de model Toyota Yaris, care era staționat regulamentar, provocând astfel avarierea acestuia. Reclamanta a relatat că, imediat după producerea accidentului rutier, atât aceasta, cât și pârâtul Baciu Valeriu au fost supuși testării alcoolscopice de către angajații organului de poliție.

În urma testării efectuate, s-a constatat că pârâtul Baciu Valeriu se afla în stare de ebrietate alcoolică, rezultatul testării indicând prezența alcoolului în organism. Această împrejurare demonstrează că, la momentul producerii accidentului, pârâtul se afla într-o stare incompatibilă cu conducerea în siguranță a unui mijloc de transport, afectându-i capacitatea de a-l manevra și de a respecta regulile de circulație rutieră. Ca urmare a constatărilor efectuate de organul de poliție, la data de 15 iulie 2025, pe numele lui Baciu Valeriu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 121750 (ID 1450056130710097), fiind reținută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) din Codul contravențional. Potrivit deciziei agentului constatator, Baciu Valeriu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul sumei de 900 lei. Ca urmare a accidentului rutier produs din culpa pârâtului, reclamanta Pîrău Doina a suferit atât un prejudiciu material, cât și un prejudiciu moral.

Astfel, întrucât automobilul acesteia a fost avariat în partea din spate, reclamanta a fost nevoită să îl predea unui service auto specializat în vederea efectuării lucrărilor de reparație. Potrivit Contului de plată nr. 5769 din 16 iulie 2025, eliberat de SRL „Continent” – Centru de deservire auto, costul total al reparației autovehiculului s-a ridicat la suma de 23.844 lei. Totodată, reclamanta activează în mun. Chișinău, în funcția de casier în cadrul SC „AIDmed” SRL – centru medical iar domiciliul acesteia este situat în satul Lăpușna, raionul Hîncești. În considerarea distanței dintre domiciliu și locul de muncă, automobilul personal reprezintă principalul și indispensabilul mijloc de transport utilizat pentru deplasarea zilnică. Întrucât, ca urmare a accidentului rutier, automobilul s-a aflat în reparație o perioadă îndelungată, reclamanta a fost nevoită să încheie un contract de locațiune a unui alt autovehicul pentru a-și putea continua activitatea profesională și pentru a se deplasa zilnic la locul de muncă. În consecință, aceasta a suportat cheltuieli suplimentare, directe și necesare, determinate exclusiv de fapta ilicită a pârâtului Baciu Valeriu. A subliniat că dincolo de prejudiciul material suferit, incidentul rutier și consecințele acestuia au generat reclamantei un puternic disconfort psihic și emoțional. Necesitatea gestionării situației create, organizarea reparației autovehiculului, suportarea unor cheltuieli neprevăzute, precum și imposibilitatea utilizării propriului mijloc de transport au constituit surse permanente de stres și anxietate, afectându-i în mod semnificativ echilibrul emoțional și desfășurarea activităților cotidiene. Reclamanta susține că, pe fondul stresului intens generat de evenimentul rutier și de consecințele acestuia, au apărut probleme de sănătate manifestate prin afecțiuni ale glandei tiroide, împrejurare confirmată prin actele medicale anexate la dosar. În vederea stabilirii diagnosticului și a tratamentului corespunzător, aceasta a fost nevoită să efectueze investigații medicale repetate, consultații de specialitate și să urmeze tratamentul medicamentos prescris de medicii curanți, suportând astfel și alte cheltuieli aferente. În consecință, reclamanta consideră că toate prejudiciile materiale suportate, precum și suferințele morale și psihice îndurate reprezintă o consecință directă și nemijlocită a faptei ilicite săvârșite de pârât, motiv pentru care solicită repararea integrală a prejudiciului cauzat, în condițiile legii. Reclamanta consideră că este îndreptățită să solicite încasarea de la pârât a

prejudiciului material în cuantum de 30.000 lei, a prejudiciului moral în sumă de 120.000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 52.000 lei.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 1998, art. 2022, art. 2025, art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, precum și invocând totodată garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Argumentele participanţilor la proces:

Reclamanta Pîrău Doina în şedinţa de judecată a susținut integral cererea de chemare în judecată conform temeiurilor de fapt și de drept expuse supra şi a solicitat admiterea acesteia.

Suplimentar, a comunicat, că la data de 12 iulie, s-a parcat în fața cafenelei „Dulcinella", în interiorul autovehiculului, după care a auzit o lovitură. Când a ieșit din mașină, pârâtul deja era ridicat. Acesta căzuse de pe trotinetă și a rugat să nu cheme poliția, însă a refuzat. A apelat Serviciul 112, iar pe parcursul convorbirii telefonice pârâtul insista să nu cheme poliția. Notează că ulterior, a sosit poliția, a efectuat măsurările necesare, constatând că automobilul era parcat regulamentar.

Precizează, că a efectuat testul alcoolscopic, iar rezultatul a fost 0,0mg/l. În acel moment, pârâtul a început să zâmbească, iar polițistul a menționat că situația este una gravă și că trotineta va fi ridicată. A fost ulterior la poliție pentru a depune declarații, unde i s-a comunicat să revenim duminică. La ora 10:00 am fost din nou la poliție și a așteptat aproximativ 40 de minute, după care polițistul i-a comunicat să plece acasă, întrucât urma să se deplaseze la domiciliul pârâtului și că o va contacta ulterior pentru audiere. În seara aceleiași zile, reclamanta a fost informată telefonic că pârâtul a fost găsit la domiciliu și că acesta s-a informat despre gravitatea situației, motiv pentru care nu s-a prezentat. I s-a comunicat să revină luni la ora 8:00 dimineața. Reclamanta s-a prezentat, însă pârâtul nu a fost prezent. Ulterior, dosarul a fost închis, fără clarificarea completă a situației. După incident, reclamanta a fost contactată telefonic de trei persoane care au încercat să ajungă la o înțelegere, solicitând returnarea trotinetei, susținând că aceasta ar fi fost luată fără voia pârâtului din curtea acestuia. Trotineta se afla însă la poliție, fiind ridicată de organele de drept. O altă persoană a încercat, de asemenea, să o convingă să returneze trotineta prin diverse afirmații.

Reclamanta subliniază că, a discutat cu pârâtul Baciu Valeriu, solicitându-i să repare automobilul, însă persoanele care o contactau nu au fost de acord. Reclamanta și-a lăsat numărul de telefon și l-a contactat pe pârât, comunicându-i că poate retrage plângerea dacă repară automobilul, însă telefonul acestuia era închis și nu a mai insistat. De asemenea, atunci când polițistul încerca să îl contacteze, telefonul pârâtului era de asemenea închis. În urma impactului, reclamanta a suferit o stare de șoc și emoții negative, fiind în stare depresivă câteva zile, deoarece nu cunoștea dacă vehiculul mai poate circula pe distanțe mari. Seara plângea frecvent, iar din cauza stresului resimțea disconfort și dureri în zona glandei tiroide. Reclamanta a efectuat analize medicale și în prezent urmează tratament hormonal. Aceasta nu a susținut examenul de bacalaureat la limba engleză, întrucât trebuia să participe și la audiere, iar din cauza deteriorării vehiculului nu s-a putut deplasa. De asemenea, a anulat pregătirile și a suportat pierderi financiare.La service i s-a comunicat că suma de aproximativ 3.900 lei reprezintă doar costul materialelor, iar 550 lei au fost achitați pentru constatare. De asemenea, i s-a comunicat că lucrările de reparație vor costa aproximativ încă 2.000 lei. Autovehiculul nu este reparat nici în prezent. Din suma totală, reclamanta a achitat doar 550 lei pentru investigație. Nu a primit bon fiscal pentru suma totală, întrucât plata a fost efectuată în numerar.Reclamanta a fost la Toyota Centru pentru a solicita un document confirmativ, unde i s-a eliberat o confirmare de plată, însă ulterior nu a mai găsit-o. Tatăl reclamantei a solicitat retragerea cererii pentru a soluționa

conflictul pe cale amiabilă.Din lipsa resurselor financiare, reclamanta a așteptat un prim pas din partea lui Baciu Valeriu. Aceasta deține doar bonuri și foi consultative medicale.Reclamantei i s-a comunicat că pentru sume mari nu se eliberează bon, ci factură fiscală. A solicitat de mai multe ori duplicate, însă a fost refuzată.În prezent, reclamanta deține consultații medicale care confirmă problemele de sănătate apărute ulterior accidentului. Aceasta poate confirma, inclusiv prin capturi de ecran și declarațiile profesoarei, că nu a putut susține examenul din cauza stării psihologice generate de accident. Conform foii consultative din 08.08.2025, de la momentul accidentului reclamanta nu a mai avut ciclu menstrual, medicul recomandând investigații ginecologice și endocrinologice. La consultația din 03.10.2025 s-a constatat că nu sunt probleme ginecologice, însă este necesar control endocrinologic, iar la 31 octombrie reclamanta s-a prezentat la medicul endocrinolog.Până la accident, reclamanta nu a avut probleme cu glanda tiroidă.Reclamanta deține capturi de ecran și confirmări privind orele suplimentare de engleză, efectuate cu profesoara din sat, care pot confirma situația. După stresul suferit, nu a susținut examenul, iar nota negativă se datorează accidentului. Contestația depusă a fost respinsă.În final, reclamanta solicită recuperarea tuturor cheltuielilor suportate, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică, precum și tragerea la răspundere a pârâtului pentru părăsirea locului accidentului și lipsa oricărui demers de soluționare amiabilă a situației.

Reprezentantul reclamantei Pîrău Doina, avocata Goncearenco Ludmila (mandat nr. 2335556 din 16.07.2025, f.d. 1) în şedinţa de judecată a susținut integral cererea de chemare în judecată şi a solicitat admiterea acesteia. Indică, că a fost contactată telefonic de mai multe persoane, însă aceștia au refuzat să repare autovehiculul, motivând că trotineta le aparține, iar culpa aparține pârâtului Baciu Valeriu. Reprezentanta a menționat că, la momentul prezentării la biroul acesteia, reclamanta se afla într-o stare deplorabilă, fiind afectată semnificativ, inclusiv din perspectiva vârstei fragede și a faptului că se întreține pe cont propriu. Acesta a comunicat că a discutat cu polițistul, care a confirmat că pârâtul este în continuare căutat de organele de poliție. Reprezentantul a susținut că admiterea cererii de chemare în judecată este posibilă și oportună, în baza motivelor expuse. Acesta a arătat că a contactat organele de poliție, fiind informat că pârâtul nu a putut fi găsit. Suma prejudiciului material este de **27.218 lei**, la care se adaugă **550 lei** pentru lucrări, totalul constituind aproximativ **28.000 lei**, sumă necesară pentru reparația automobilului. Reprezentantul a susținut cererea în integralitate, indicând că a efectuat o detaliere a prejudiciului și că pârâtul nu s-a prezentat la ședințele de judecată și nu a răspuns la solicitări sau apeluri telefonice. Acesta ar fi menționat anterior intenția de a încerca remedierea situației, însă ulterior a afirmat că intenționează să părăsească țara. Totodată, s-a menționat că pârâtul cunoștea despre intenția reclamantei de a se adresa instanței și că, deși inițial ar fi recunoscut situația, ulterior nu și-a onorat obligațiile. Reprezentantul a apreciat că pârâtul a acționat cu rea-credință, neîntreprinzând niciun demers de remediere a prejudiciului. De asemenea, s-a indicat că reclamanta a efectuat investigații medicale, anexând cheltuieli în sumă de **750 lei**, solicitate cu titlu de prejudiciu material suplimentar. S-a subliniat că reclamanta este o persoană tânără, angajată în muncă, iar în urma impactului a suferit o stare de afectare psihologică și emoțională semnificativă. Reprezentantul a susținut că înscrisurile medicale anexate confirmă consecințele evenimentului și că, prin depunerea acestora, reclamanta își asumă veridicitatea declarațiilor medicale. În concluzie, a solicitat admiterea integrală a acțiunii, poziția menținându-se neschimbată.

Pîrîtul Baciu Valeriu, fiind citat, avizul de recepție cu plicul poștal a fost restituit instanței cu mențiunea „necunoscut” (f.d. 48).

În scopul respectării drepturilor pârâtului la un proces echitabil, în sarcina reclamantului sa pus să asigure citarea publică a lui Baciu Valeriu. Respectiv, pârâtul Baciu Valeriu, fiind citat public, fapt adeverit prin extrasul din Monitorul Oficial nr. 482-485 (9992-9995) din 12.09.2025(f.d. 53), în ședința de judecată, nu s-a prezentat şi nu a formulat poziţia în acţiunea dată.

Urmare celor constatate supra, în conformitate cu prevederile art. 108, 206 alin. (1,3) CPC, instanţa a dispus judecarea cauzei în absenţa pârâtului înştiinţat public despre data și ora ședinței de judecată.

Analizând cererea și actele doveditoare depuse de reclamant, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinența și temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios instanţa concluzionează, că cererea înaintată de Pîrău Doina urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente:

Conform art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiileşiobiecţiilepărţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă al R. Moldova, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilorşiobiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiileşiobiecţiilepărţilorşi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă al R. Moldova, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)–(3) din Codul de procedură civilă al R. Moldova, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şisuficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă al R. Moldova, explicaţiile date de părţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă al R. Moldova, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionăriicauzeiişi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 9 alin. (1), (2) lit. a) Cod civil, drepturile şiobligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şiobligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şiobligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate art. 10 alin.(1) Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit art. 11 alin.(1) Cod civil ,buna-credinţă este un standart de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine,onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Articolul 16 alin. (1) lit.g) Cod civil stipulează, că apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform art. 19 alin.(1-2) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integral a prejudiciului patrimonial. Se consider prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală).

În conformitate cu art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Articolul 2022 alin. (2) Cod civil al RM stabileşte că: ” Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii”.

Conform art. 2025 alin.(1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de acceiaşi calitate, repararea bunului deteriorate etc), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

La caz, potrivit cererii de chemare în judecată Pîrău Doina pretinde, că a fost prejudiciată ca urmare a acțiunilor lui Baciu Valeriu, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 30 000 lei.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 121750, cet. Baciu Valeriu a fost tras la răspundere contravențională în temeiul art. 242 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, la data de 12 iulie 2025, conducând o trotinetă electrică de model Kukirin pe str. Chișinăului, a pierdut controlul asupra ghidonului și a tamponat un mijloc de transport de model Toyota Yaris, cu numărul de înmatriculare FHF-207, care aparținea cet. Pîrău Doina și era parcat regulamentar pe str. Chișinăului nr. 7, cauzându-i daună (f.d. 13).

Potrivit contului de plată nr. 2769 din 16 iulie 2025, eliberat de SRL „Continent”, costul lucrărilor de reparație a automobilului avariat de model Toyota Yaris, cu numărul de înmatriculare FHF-207, constituie suma de 23 844 lei (f.d. 8).

Potrivit copiei actului de îndeplinire a lucrărilor nr. 3489 din 16 iulie 2025, eliberat de SRL „Continent”, precum și copiei cecului nr. 1218, **Pîrău Doina a achitat suma de 550 lei** pentru demontarea și montarea barei din spate a automobilului Toyota Yaris, cu numărul de înmatriculare FHF-207 (f.d. 9).

Potrivit capturilor de ecran prezentate de reclamantă, aceasta a efectuat transferuri în beneficiul „AIDMED” SRL în sumele de 550 lei, 3.000 lei, 550 lei, 180 lei și 750 lei, **fără a fi indicat scopul transferurilor**(f.d. 64-68).

Potrivit actului de îndeplinire a serviciilor medicale din 08 august 2025, reclamanta a beneficiat de consultația medicului endocrinolog, eliberat de AIDMED SRL (f.d. 80).

Potrivit actului de îndeplinire a serviciilor medicale din 03 octombrie 2025, reclamanta a beneficiat de consultația medicului endocrinolog, eliberat de AIDMED SRL (f.d. 81).

Potrivit actului de îndeplinire a serviciilor medicale din 31 octombrie 2025, reclamanta a beneficiat de consultația medicului endocrinolog, eliberat de AIDMED SRL (f.d. 82).

Conform bonului nr. 0066 din 08.08.2025, au fost achitate servicii medicale în sumă de 550 lei către AIDMED SRL(f.d. 79).

Conform bonului nr. 0064 din 03.10.2025, au fost achitate servicii medicale în sumă de 550 lei către AIDMED SRL. (f.d. 79).

Conform bonului nr. 0026 din 31.10.2025, au fost achitate servicii medicale în sumă de 550 lei către AIDMED SRL. (f.d. 79).

Potrivit bonurilor eliberate de „InvitroDiagnostics" SRL, au fost achitate servicii și produse în sumele de 3.465 lei și 3.326 lei (f.d. 79).

Prin urmare, în urma aprecierii probelor prezentate şi descrise mai sus, instanța a constatat cu certitudine *temeiul și condițiile generale ale răspunderii delictuale,* invocată de către reclamantă, respectiv se necesită, în mod obligatoriu, întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale acesteia: existența prejudiciului, a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și a vinovăției, și anume:

În sensul *faptei prejudiciabile ilicite,* instanța constată necesitatea existenței unei fapte, prin care încălcându-se normele dreptului obiectiv se cauzează prejudicii dreptului subiectiv, aparținând unei persoane.

La caz, instanța atestă existența faptei ilicite comise de către Baciu Valeriu, care a fost atras la răspundere contravențională în temeiul art. 242 alin. (1) din Codul contravențional.

Reieșind din legislația în vigoare, *existența unui prejudiciu*, se atestă prin faptul că prejudiciul urmează să fie cert, adică sigur sub aspectul existenței sale și al posibilităților de evaluare și să nu fi fost reparat încă.

Existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul este o condiție obligatorie pentru angajarea răspunderii delictuale și aceasta constă în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat ultimul.

Privind existența raportului de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu instanța conchide că pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, astfel că prejudiciul cauzat trebuie să fie consecința „faptei" ilicite a lucrului, produsului defectuos sau a persoanei pentru care se răspunde. Raportul de cauzalitate este și condiția înfuncție de care se determină mărimea despăgubirii și astfel se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

Având în vedere cele menționate supra, respectiv fapta prejudiciabilă comisă de pârâtul Baciu Valeriu, vinovăția acestuia, precum și cauzarea unui prejudiciu material survenit în urma acțiunilor sale, se constată existența legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul produs. Totuși, această legătură *nu acoperă în mod automat cuantumul integral al sumei pretinse cu titlu de prejudiciu, acesta urmând a fi dovedit şi justificat în mod distinct.*

Subsecvent, instanța reține că, potrivit actelor prezentate, și anume copia actului de îndeplinire a lucrărilor nr. 3489 din 16 iulie 2025, eliberat de SRL „Continent", precum și copia cecului nr. 1218, Pîrău Doina a achitat doar suma de 550 lei pentru demontarea și montarea barei din spate a automobilului Toyota Yaris, cu numărul de înmatriculare FHF-207 (f.d. 9), fapt care probează existența unui prejudiciu material doar în cuantum de 550 lei suportat de reclamantă.

Totodată, se reține că actele de îndeplinire a serviciilor medicale din 08 august 2025, 03 octombrie 2025 și 31 octombrie 2025 se află în corelație cu bonurile de plată nr. 0066 din 08.08.2025, nr. 0064 din 03.10.2025 și nr. 0026 din 31.10.2025, prin care reclamanta a achitat și suportat cheltuieli aferente serviciilor medicale.

Necătând la cele relatate, prin cererea de chemare în judecată se invocă un prejudiciu mai mare, care nu a fost probat de către reclamantă, inclusiv sub aspectul temeiului transferurilor efectuate în sumele de 550 lei, 3.000 lei, 550 lei, 180 lei și 750 lei, fără a fi indicat scopul acestora (f.d. 64–68).

Totodată, potrivit bonurilor eliberate de „InvitroDiagnostics" SRL, au fost achitate servicii și produse în sumele de 3.465 lei și 3.326 lei. Aceste înscrisuri sunt apreciate de instanță în mod critic, având în vedere că nu a fost probată necesitatea efectuării acestor investigații medicale în legătură directă cu evenimentul invocat în speță.

De asemenea, actele confirmative ale pretinselor cheltuieli nu conțin toate elementele necesare individualizării și justificării acestora, ceea ce împiedică instanța să stabilească legătura de cauzalitate dintre evenimentul prejudiciabil și cheltuielile invocate. În aceste condiții, nu poate fi reținută, în mod automat, necesitatea sau oportunitatea acestor cheltuieli în raport cu circumstanțele cauzei.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la prevederile cadrului normativ material relevant, mai sus enunțate, instanța de judecată conchide că, în speță, reclamanta Pîrău Doina a prezentat probe suficiente pentru a fi încasată suma prejudiciului material cauzat doar în cuantum de 2 200 lei, pârâtul Baciu Valeriu urmând a fi obligat la repararea acestui prejudiciu.

Instanța menționează că contul de plată nr. 2769 din 16 iulie 2025, eliberat de SRL „Continent", în sumă de 23.844 lei, nu este suficient pentru probarea prejudiciului invocat, întrucât acesta reprezintă doar un deviz/cont de plată și nu constituie dovada achitării efective a sumei indicate. Or, în cauză nu a fost prezentată factura fiscală sau bonul fiscal care să confirme achitarea efectivă de către reclamantă a sumei respective, astfel încât să poată fi reținut ca dovedit prejudiciul material în cuantumul pretins.

Drept urmare, instanța reține că din ansamblul probatoriului administrat în cauză au rezultat suficiente elemente care atestă existența și întinderea prejudiciului material în cuantum de 2.200 lei, circumstanțe confirmate prin probe pertinente și concludente. În consecință, se dispune încasarea de la pârâtul Baciu Valeriu în beneficiul reclamantei Pîrău Doina a sumei de 2.200 lei cu titlu de prejudiciu material.

Cu referire la cerința privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 120 000 lei, instanța consideră necesar admiterea parțială a acestuia, din următoarele considerente:

Conform art.2036 cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţiişi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu

natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Articolul 2037 Cod civil prevede, că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngereaposibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Este de menționat că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni, care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

Instanța notează că, conform normelor indicate supra, prejudiciul moral se compensează indiferent de existenţaşi întinderea prejudiciului patrimonial. Totodată, prejudiciul moral cuprinde totalitatea suferinţelor fizice şi psihice (morale) ce le suportă persoana în urma acţiunilor ilicite săvârșite de autorul prejudiciului, și, acesta se compensează numai atunci când a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Iar, cuantumul prejudiciului moral, conform normelor indicate supra urmează a fi stabilit de instanța de judecată ținând cont de toate criteriile care îl determină și de circumstanțele cazului.

Despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Astfel, în speță, reclamanta invocă că, urmare a acțiunilor pârâtului i s-a cauzat un prejudiciu moral. Și, instanța de judecată reține că, incontestabil în circumstanțele speței reclamantei i-au fost cauzate suferințe psihice.

Respectiv, în asemenea circumstanțe, instanța notează că, la caz, sunt întrunite condițiile legale referitor la repararea prejudiciului moral, ori este prezentă fapta ilicită(delictul) imputabilă pârâtului, consecințele acesteia, care sunt inclusiv și morale și legătura dintre faptă și consecință, prin prisma elementului de vinovăție al pârâtului.

Referitor la cuantumul prejudiciului moral, instanța notează că, conform prevederilor legale indicate supra, acesta urmează a fi stabilit de instanța de judecată ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă, ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibil în mod rezonabil a fi fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și de toate consecințele acesteia, așa cum rezultă din probele administrate.

Atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și instanțele ierarhic superioare, atunci când acordă despăgubiri morale, nu operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci judecă în echitate, adică procedează la o apreciere subiectivă a circumstanțelor particulare a cauzei.

În speță, conform cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat prejudiciul moral în mărime de 120 000 lei, sumă pe care instanţa o reţine ca fiind una exagerată.

Totodată, reţinînd impactul emoţional al reclamantului, ultimul suferind emoţional, dar şi psihic, axându-se pe faptul că atingerile aduse nu pot fi remediate în cuantum material ca formă a prejudiciului, instanţa reiterează că suma de 5 000 lei este cuantumul corespunzător, proporțional și care corespunde situației în speță și asigură repararea prejudiciului moral înregistrat la reclamant urmând să asigure acestuia o satisfacție echitabilă și speranța legitimă în vederea asigurării unui mediu confortabil și corespunzător confortului moral pentru reclamant. Și aceasta, nu pentru a acoperi suferințele, care au un preț inestimabil, ci pentru a diminua consecințele negative ale faptelor și ale implicațiilor produse de acestea pe toate planurile vietii sociale ale reclamantului.

Reieșind din prevederile legale enunţateşi din circumstanţele de fapt stabilite la caz, instanţa de judecată constată obligaţia pârâtului de reparare a prejudiciului moral rezultat din acţiunile sale, consecinţele negative ale căruia s-au răsfrânt incontestabil asupra reclamantei în mărime de 5 000 lei, care este una proporțională și echitabilă și în măsură să compenseze reclamantului suferințele morale suportate.

Cu referire la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei acțiuni, instanța reține următoarele:

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 94 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţionalpărţii admise din pretenţii, iar pârâtului – părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Pentru justificarea cheltuielilor de judecată, partea reclamantă a invocat suma de 522 lei achitată pentru citarea publică a pârâtului, fapt confirmat prin Bonul Fiscal seria/nr. 0043 din 08.09.2025 (f.d. 54) şi suma de 200 lei cu titlu cheltuieli de achitarea taxei de timbru, confirmate prin nota de plată nr. 0007048394 din 08.08.2025 (f.d. 49).

Luând în considerare admiterea parțială a prezentei acţiuni împotriva lui Baciu Valeriu, instanța de judecată ajunge la concluzia de a compensa cheltuielile de judecată indicate supra în mărime deplină, or adresarea reclamantului în instanța de judecată a fost condiționată de încălcarea de către pârât a drepturilor şi intereselor legitime ale reclamantei.

În atare circumstanțe, instanța de judecată va dispune încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei Baciu Doina cheltuielile de judecată în suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru şi suma de 522 lei cu titlu de cheltuieli de citarea publică a pârâtului.

Potrivit prevederilor art.96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (11) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La materialele cauzei a fost anexată dovada că reclamanta Baciu Doina a fost reprezentată de către avocatul Goncearenco Ludmila, fapt confirmat prin mandatul avocațial nr.2335556 din 16.07.2025 (f.d. 1).

Astfel, partea reclamantă a pretins cu titlu de restituire a cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 52 000 lei, ce reprezintă onorariul achitat avocatului Goncearenco Ludmila, conform Bonului de Plată (f.d. 6, 78).

Conform recomandării, privind cuantumul onorariilor avocaţilorşi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobată - de către Consiliul Uniunii avocaţilor din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, pornind de la practica CEDO, care prevede că cheltuielile pentru asistenţa juridică şi onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, să ţină cont de complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa.

Mai mult ca atât, Înalta Curte a mai statuat că nu ţine de competența sa de a se expune asupra acordului cu privire la onorarii. În conformitate cu jurisprudența sa, ea urmează să stabilească dacă costurile şi cheltuielile au fost necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime (Amihalachioaie vs Moldova).

Astfel, prin prisma celor menționate, instanța reține că serviciile au fost achitate de către reclamantă pentru asistența juridică acordată acesteia întru întocmirea cererii de chemare în judecată și reprezentarea în fața instanței în prezenta cauză.

Pornind de la obligaţia instanţei de a se expune asupra faptului, dacă aceste cheltuieli au fost realmente angajate şi rezonabile în cuantum, apreciind numărul de ore lucrate efectiv de avocat în cadrul cercetării judiciare a cazului, instanţa concluzionează, că suma pretinsă este exagerat mărită, urmând ca cheltuielile de asistență juridică invocate de reclamant a fi admise în parte. Luând în consideraţie criteriile de mai sus, în raport cu complexitatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă, se concluzionează că suma de 5 000 lei va constitui o recompensă echitabilă a asistenţei juridice efectuată realmente în cadrul prezentei cauze.

În speţă, instanța de judecată consideră necesar de a admite parţial cerinţa înaintată de partea reclamantă, și a dispune încasarea din contul pârâtului Baciu Valeriu a sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, sumă care este reală, necesară şi rezonabilă, în coraport cu aportul avocatului la soluționarea cauzei, or ținînd seama de activitatea concretă prestată de avocatul reclamantului și limitele mandatului acordat conform împuternicirii existente la dosar, dar și valoarea pricinii, instanța reține că acesta a desfășurat un volum de muncă pentru executarea mandatului primit suficient să justifice onorariul perceput în cuantum total de 5 000 lei.

Conform art. 94 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

În speță, reclamanta, la depunerea acțiunii, a fost scutită de plata taxei de stat în temeiul art. 85 din Codul de procedură civilă. Respectiv, odată cu admiterea acțiunii, pârâtul urmează a fi obligat la plata taxei de stat de la achitarea căreia a fost scutită reclamanta, în cuantum de 250 lei, aferentă cerinței privind repararea prejudiciului moral, ca pretenție cu caracter nepatrimonial, și în cuantum de 150 lei, aferentă cerinței privind repararea prejudiciului material, ca pretenție cu caracter patrimonial.

În aceste circumstanțe, instanța investită cu examinarea litigiului deferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către partea reclamantă, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al

pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părți.

Potrivit art.6§l al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şiLibertăţilor Fundamentale care statuează că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent şiimparţial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şiobligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptată împotriva sa.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pîrău Doina către Baciu Valeriu, privind încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și cheltuielilor judiciare.

Se încasează de la Baciu Valeriu, ***** în beneficiul *****, prejudiciul material în mărime de 2200 (două mii două sute) lei, prejudicial moral în mărime de 5000 (cinci mii) lei și cheltuielile judiciare sub forma taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, cheltuieli de efectuare a citării publice în mărime de 522 (cinci sute douăzeci și doi) lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 (cinci mii) lei.

Se încasează de la Baciu Valeriu, *****în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 400 (patru sute) lei.

În rest acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 (treizeci) zile, prin intermediul judecătoriei Hîncești..

Președintele ședinței
Judecător /semnătura/ Roic-Botezatu Lilia
Copia corespunde originalului
Judecător Roic-Botezatu Lilia